

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"א ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שָׁכִיב עַל עַרְסִיָּה, עַד דְּקָטִיל אֶלְף וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, מֵאִינוּן זַיִינִין בִּישִׁין, דְּשִׁרְיִין עֲמִיָּה. רַבִּי אָבָא אָמַר, אֶלְף אִינוּן דְּסֵטֶר שְׁמַאלָא, דְּכִתִּיב, (תהלים צא) יְפֹול מִצְדָּךְ אֶלְף. כְּמָה דְּכִתִּיב, (תהלים קמט) יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וְגו', (תהלים קמט) רוּמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו', הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב לֹא יִשְׁכַּב וְגו' וְדָא הוּא לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מֵהוּ לֹא יִשְׁכַּב? אֵלָּא בְּכָל לַיְלָה וּלְיָלָה כְּשֶׁפֶן אָדָם הוֹלֵךְ בְּמִצְוֹת רַבּוֹנוֹ, לֹא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ עַד שֶׁהוֹרֵג אֶלְף וּמֵאָה וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹתָם מִיָּנִים רָעִים שְׁשׁוּרִים עִמּוֹ. רַבִּי אָבָא אָמַר, אֶלְף הֵם מִצַּד שְׁמַאל, שְׁכָתוֹב (תהלים צא) יְפֹול מִצְדָּךְ אֶלְף, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שם קמט) יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וְגו', רוּמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה וְגו'. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לֹא יִשְׁכַּב וְגו', וְזֶהוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם מִשְׁפָּט וְגו'.

אמר רבי חזקיה, לקבלי תלת זמנין דהוא מחא לאתגיה, ואטעין לה בחרשוי, אתברכון ישראל תלת זמנין. רבי חייא אמר, לקבליה אתברכון ישראל תלת זמנין, דסלקין ישראל לאתחזאה קמי מלכא קדישא. (במדבר כ' ג) וירא בלעם כי טוב בעיני יי וגו', ולא הלה בפעם בפעם לקראת נחשים וגו'. מאי לקראת נחשים. אמר רבי יוסי, דהני תריז זמנין קדמאי, הוה אזיל בכל חרשוי, ובקעא למילט לישראל. כיון דחמא רעותיה דקודשא בריה הוא, דאמר שוב אל בלק, דהא מלוך לא בעיין בני. מלולא אוחרא זמין מהאי כה, כמה דכתיב וכה תדבר. כה תדבר, ולא אנת. כה תדבר, דשלטא על כל שליטין חרשין וקסמין וזינין בישין, דלא יכלין לאבאשא לבני. כדין בקעא לאסתכלא בהו, בעינא בישא.

תרגום לעברית

אמר רבי חזקיה, כנגד שלש הפעמים שהכה את אתונו והטעינה בכשפיו, התברכו ישראל שלש פעמים. רבי חייא אמר, כנגדו התברכו ישראל שלש פעמים, שעולים ישראל להראות לפני המלך הקדוש. וירא בלעם כי טוב בעיני ה' וגו', ולא הלה בפעם בפעם לקראת נחשים וגו'. מה זה לקראת נחשים? אמר רבי יוסי, שהפעמים הראשונות הללו היה הולך בכל כשפיו ורצה לקלל את ישראל. כיון שראה רצון הקדוש ברוך הוא שאמר שוב אל בלק, שהרי דבוריה לא רוצים בני - דבור אחר מזמן מהכה הזאת, כמו שכתוב וכה תדבר. כה תדבר - ולא אתה. כה תדבר - ששולטת על כל השליטים, מכשפים וקוסמים ומינים רעים שלא יכולים להרע לבני. ואז רצה להסתכל בהם בעין רעה.

תא חזי, האי רשע כד אסתפל בהו בישראל, הוה מסתפל באלין תריין דרגין יעקב וישראל, לאבאשא לון, או בהאי או בהאי בחרשוי, בגין כה כל ברכן וברכן יעקב וישראל אתבריכו. וירא בלעם כי טוב וגו'. במה חמא חמא די בשעתא דאנפי מלכא נהירין, זיגין בישינ לא קיימי בקיומיהו, וכל חרשין וכל קסמין לא סלקאן בחרשייהו.

תרגום לעברית

בא וראה, רשע זה כשהסתפל בישראל, היה מסתפל בשתי דרגות אלו - יעקב וישראל - להרע להם, או בזה או בזה בכשפיו. בגלל כה כל ברכות וברכות, יעקב וישראל התברכו. וירא בלעם כי טוב וגו'. במה ראה? ראה שבשעה שפני המלך מאירות, מינים רעים לא עומדים בקיומם, וכל הכשפים וכל הקסמים לא עולים בכשפיהם.

טקסט הזוהר

תא חזי, בהני תרי זמני כתיב ויקר. ויקר אלהים. ויקר יי אל בלעם וגו'. וכתיב וכה תדבר. והשתא כיון דחמא דהא לא אשתכח רוגזא, וחרשוי לא סלקין, כדין ולא הליך בפעם בפעם וגו'. כיון דאפריש ואסתלק גרמיה מחרשוי, שארי (ברוחא אחרא) באתערוותא אחרא לשבחא לישראל. אמר רבי יהודה, מאי אתערוותא הכא. אמר ליה, (רוח אלהים ולא רוח יי אלא) אתערוותא דרוחא חדא מסטרא דשמאלא, ההוא דאתקשרו תחותוי אינון זיגין וחרשין דיליה.

תרגום לעברית

בא וראה, בשתי הפעמים האלה כתוב ויקר. ויקר אלהים. ויקר ה' אל בלעם וגו'. וכתוב וכה תדבר. ועכשו, כיון שראה שהרי לא נמצא רגז וכשפיו לא עלו, אז - ולא הליך בפעם בפעם וגו'. כיון שהפריד והעלה עצמו מכשפיו, התחיל (ברוח אחרת)

בְּהִתְעוֹרְרוֹת אַחֲרֵת - לְשַׁבֵּחַ אֶת יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִיזוֹ הִתְעוֹרְרוֹת כָּאן? אָמַר לוֹ, (רוּחַ אֱלֹהִים וְלֹא רוּחַ ה', אֵלֹא) הִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל רוּחַ אַחַת מֵצַד שְׂמָאל, אוֹתוֹ שֶׁהִתְקַשְּׁרוּ תַּחֲתָיו אוֹתָם מִיָּנִים וְכִשּׁוּפִים שָׁלוּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָכִי אוֹלִיפְנָא, דְּאֶפִּילוּ הָאִי זְמַנָּא לֹא שְׂרִיָּא בֵּיה רוּחָא דְקוּדְשָׁא. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, אִי הָכִי, הָא כְּתִיב וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים, וּבָכָל אֵינּוֹן זְמַנִּין אַחֲרָנִין לֹא כְּתִיב בְּהוּ הָכִי. אָמַר לִיה הָכִי הוּא. תָּא חֲזִי, כְּתִיב (מִשְׁלִי כֵב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה, וְהָא אוֹקְמוּהָ אֵל תִּקְרִי יְבוֹרָה. אֵלֹא יְבוֹרָה. וּבִלְעָם הָיָה רַע עֵין, דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח רַע עֵין בְּעֵלְמָא כְּוֹוֹתִיה, דְּבָכָל אַתָּר דְּהָוָה מְסַתְּכַל בְּעֵינָיו, הָוָה מְתַלְטְיָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֶּה לְמַדְנּוּ, שְׂאֶפְלוּ בְּזִמְנֵי הַזֶּה לֹא שְׂרִתָּה בּוֹ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, אִם כֶּה, הֲרִי כְּתוּב וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים, וּבָכָל אוֹתָן פְּעָמִים אַחֲרוֹת לֹא כְּתוּב בְּהֵן כֶּה. אָמַר לוֹ, כֶּה זֶה. בָּא וּרְאֵה, כְּתוּב (מִשְׁלִי כֵב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרָה, וְהֲרִי פְּרִשׁוּהָ, אֵל תִּקְרִי יְבוֹרָה אֵלֹא יְבוֹרָה. וּבִלְעָם הָיָה רַע עֵין, שְׂלֹא נִמְצָא רַע עֵין בְּעוֹלָם כְּמוֹתוֹ, שְׂפָכָל מְקוֹם שֶׁהָיָה מְסַתְּכַל בְּעֵינָיו, הָיָה מְתַקְלָל.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא אָמְרוּ, הָאִי מֵאֵן דְּאֶעְפֵּר בְּרִיָּה בְּשׁוּקָא, וּמְסַתְּפִי מֵעֵינָא בִּישָׂא, יַחֲפִי סוּדְרָא עַל רִישִׁיהָ, בְּגִין דְּלֹא יְכִיל עֵינָא בִּישָׂא לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ. אוּף הָכָא, כִּיּוֹן דְּחָמָא בְּלָעָם, דְּלֹא יְכִיל בְּחִרְשׁוֹי וְקִסְמוֹי לְאַבְאָשָׁא לְיִשְׂרָאֵל, בְּעָא לְאַסְתְּכַל בְּהוּ בְּעֵינָא בִּישָׂא, בְּגִין דְּבָכָל אַתָּר דְּהָוָה מְסַתְּכַל בְּעֵינָיו בִּישׁוֹן, הָוָה מְתַלְטְיָא.

ועל זה אמרו, מי שמעביר בנו בשוק ופּוֹחַד מַעֲזֵן רָעָה, יָשִׁים סוּדָר עַל רֹאשׁוֹ כְּדֵי שְׁעִין רָעָה לֹא תוּכַל לְשַׁלֵּט בּוֹ. גַּם כֵּאֵן, כִּי־וְנֹן שְׂרָאָה בְּלָעַם שְׁלֹא יָכוֹל בְּכַשְׁפּוֹ וּבְקִסְמּוֹ לְהִזִּיק לְיִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּעֵין רָעָה, בְּגִלְל שְׁבָכָל מְקוֹם שְׁהִיָּה מְסַתְּכָל בְּעֵינָיו הָרַעוּת, הִיָּה מְתַקַּלֵּל.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי מַה רַעוּתִיָּה דִּילִיָּה לְקַבְּלָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, כְּתִיב וַיֵּשֶׁת אֶל הַמַּדְבָּר פָּנָיו, כְּתַרְגוּמוֹ, (וּשְׁוִי (ס'א לְקַבֵּל עַגְלָא) לַעְגְלָא דִּי עַבְדוּ יִשְׂרָאֵל בַּמַּדְבָּרָא אַפּוּהִי), בְּגִין דִּיהָא לִיָּה סֵטֶר סִיּוּעָא, לְאַבְאָשָׁא לְהוּ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה מַה רָצוֹנוֹ כְּנֻגַּד יִשְׂרָאֵל. כְּתוּב וַיֵּשֶׁת אֶל הַמַּדְבָּר פָּנָיו, כְּתַרְגוּמוֹ: (וּשֵׁם פָּנָיו (כְּנֻגַּד הָעַגֵל) לַעְגֵל שַׁעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל בַּמַּדְבָּר), כְּדֵי שְׁיַהֲיָה לוֹ צַד סִיּוּעַ לְהַרַע לָהֶם.

טקסט הזהור

הַשְׁתָּא חָמִי מַה כְּתִיב, וַיֵּשֶׁא בְּלָעַם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל. בָּעָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ בְּעֵינָא בִּישָׂא. בִּיָּה שַׁעֲתָא, אֶלְמָלָא דְאַקְדִּים לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַסְוּוּתָא, הָוָה מְאַבֵּד לֹון בְּאַסְתַּכְּלוּתָא דְעֵינָיו. וּמֵאִי אַסְוּוּתָא יְהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּהִיא שַׁעֲתָא. דָּא הוּא דְכְּתִיב וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. וַתְּהִי עָלָיו, עַל יִשְׂרָאֵל קְאָמֵר. כְּמֵאן דְּפָרִישׁ סוּדָרָא עַל רִישִׁיָּה דִּינּוּקָא, בְּגִין דָּלָא יִשְׁלוּט בְּהוּ עֵינָיו.

תרגום לעברית

כְּעַתָּה רְאֵה מַה כְּתוּב, וַיֵּשֶׁא בְּלָעַם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל. רָצָה לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּעֵין רָעָה. בְּשַׁעָה זֹו אֶלְמָלָא הַקְדִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה, הִיָּה מְאַבֵּד אוֹתָם בְּהַסְתַּכְּלוּת עֵינָיו. וְאִיזוֹ רְפוּאָה נָתַן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ שַׁעָה? זֶהוּ שְׁכַתוּב וַתְּהִי

עָלֵיו רוּחַ אֱלֹהִים. וַתְּהִי עָלָיו, עַל יִשְׂרָאֵל הוּא אוֹמֵר. כָּמִי שְׁפוֹרֵשׁ סוּדָר עַל רֹאשׁ
הַתִּינוּק כְּדִי שְׁלֹא תִשְׁלַט בּוֹ עֵינוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כְּדִין שְׂאֲרֵי וְאָמַר, מַה טָּבוּ אֱהָלֶיהָ יַעֲקֹב. תָּא חַזִּי, כָּל מָאן דְּבָעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּעֵינָא
בִּישָׂא, לָא זָכִיל, אָלֹא כַּד מְשַׁבַּח וְאוֹקִיר לְהָהוּא מְלָה, דְּבָעֵי לְאַלְטִיָּא בְּעֵינָא בִּישָׂא. וּמַה
אֲרִיחִיה. אָמַר, חָמוּ כַּמָּה טָבָא דָּא. כַּמָּה יָאָה דָּא. בְּגִין דִּישְׁלוּט בֵּיה עֵינָא בִּישָׂא. אוּף הָכָא
אָמַר, מַה טָּבוּ אֱהָלֶיהָ יַעֲקֹב, כַּמָּה אֵינּוֹן יָאֵן, כַּמָּה

תרגום לעברית

אז התחיל ואמר, מה טובו אהליה יעקב. בא וראה, כל מי שרוצה להסתכל בעין רעה,
לא יכול, אלא כשמשבח ומכבד את אותו הדבר שרוצה לקלל בעין רעה. ומה דרכו?
אמר, ראו כמה טוב זה, כמה נאה זה! כדי שתשלט בו עין רעה. גם כאן אמר, מה בו
אהליה יעקב, כמה יפים הם, כמה נאים הם, כמה נטיעות יפות שנגטעו מהם, דומים
לאותן נטיעות שנטע הקדוש ברוך הוא בגן עדן נאות. מי יתן ואלו (שאלו) הנטיעות
נמצאו מאותם ענבים שבהם. יזל מים מדליו וגו'. לאדם שהיו לו ידים יפות נאות
למראה. עבר אדם אחד פעל עין הרע, הסתכל באותן ידים, והתחיל לשבח. אמר: כמה
יפות הן, כמה נאות הן, ראו אצבעות שנגזרו מיפי עליון! אחר כך אמר: מי יתן ידים
אלו ששורות בין אבנים יקרות ובלבושי כבוד של ארזמן (בביתנו וכו' בתבה שלו)
בביתו להשתמש בהן, ויהיו גנוזות בתבה שלו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

